

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 6C/86/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8213209409
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavomír Ivanecký
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2015:8213209409.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov samosudcom, JUDr. Slavomírom Ivaneckým, v právnej veci žalobcu PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, IČO: 35 792 752, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o, so sídlom Pribinova 25, 810 11 Bratislava, P.O. BOX 41, proti žalovanému D. S., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX T., F. I. G.. A.. J. XXXX/XX, zastúpeného opatrovníkom D. B., zamestnancom Krajského súdu v Prešove, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Z. H. H. J., J. J. R. P., J. XX, zastúpeného JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom, Budapešianska 8, Košice, o zaplatenie 129,19 € s prísl. takto

rozhodol:

Súd p r i p ú š ť a vstup občianskeho združenia Z. H.R. H. J., J. XX, P., do konania ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného.

Žalobu z a m i e t a .

Žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Žalobca je p o v i n n ý nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného trovy konania vo výške 49,28 € na účet jeho právneho zástupcu a to v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa svojou žalobou doručenu súdu dňa 22.11.2013 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy vo výške 129,19 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 30.6.2013 až do zaplatenia a náhradu trov konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 30.6.2010 uzatvoril so žalovaným Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 360,- €. Poskytnutý úver sa žalovaný zaviazal splatiť spolu s úrokom v 42. mesačných splátkach vo výške 19,29 € v termínoch splatnosti podľa splátkového kalendára, ktorý bol dohodnutý v zmluve. Žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou splátok úveru už pri splátke č. 31 a do uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. do okamžitej splatnosti úveru, napokon zaplatil len sumu 600,99 €. Vzhľadom k tomu, že žalovaný bol v omeškani s úhradou splátky č. 32 o viac ako tri mesiace, žalobca si uplatnil právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. okamžitú splatnosť úveru. Žalovaný mal uhradiť sumu neuhradených splátok vo výške 209,19 € dňa 30.6.2013. Túto sumu neuhradil ani čiastočne.

Dňa 23.12.2013 bolo súdu doručené podanie občianskeho združenia Z. H. H. J., ktorým toto združenie oznámilo súdu, že vstupuje do konania v podstavení vedľajšieho účastníka na strane žalovaného v ktorom zároveň vznieslo námietku premlčania. Tento subjekt doručil súdu dňa 18.6.2014 vyjadrenie k žalobe, v ktorom uviedol, že dojednaná výška úrokov je v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko

niekoľkonásobne prevyšuje sadzby pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných peňažnými ústavmi. Z údajov NBS vyplýva, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou od 1 do 5 rokov bola v júni 2010 priemerná úroková sadzba vo výške 14,90 %. Teda úroky poskytované žalobcom prevyšujú úroky, za ktoré poskytovali banky úvery, o viac ako 503 %. Dohodnutý úrok je z tohto dôvodu v rozpore s § 39 Občianskeho zákonníka. Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobca poskytol peňažné prostriedky žalovaného na základe neplatnej spotrebiteľskej zmluva a preto má nárok len na vrátenie požičanej istiny (bez úrokov a poplatkov). Žalovaný však podľa karty klienta vrátil žalobcovi už sumu 680,99 € oproti požičanej sume. Okrem už vyššie uvedených neprimeraných úrokov poukázal na skutočnosť že RPMN v úverovej zmluve je vypočítaná v neprospech spotrebiteľa v nižšej výške, skutočná RPMN pri riadnom úvere je 92,97 %. Žalovaný bol zo strany žalobcu zavádzaný o cene nákladov za poskytnutie úveru, keďže ten mu uviedol nepravdivý údaj o RPMN, čím porušil svoju povinnosť v § 5 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Uvádzanie nepravdivých, nepresných či neúplných údajov o nákupných podmienkach neumožňuje spotrebiteľom riadne a objektívne sa zoznámiť so všetkými náležitostiami prípadného zmluvného vzťahu, zväžiť výhody a nevýhody tak, aby spotrebiteľ bol schopný posúdiť, či navrhovaná zmluva o spotrebiteľskom úvere zodpovedá jeho potrebám a jeho finančnej situácii a následne sa kvalifikovane rozhodnúť, čím je takéto konanie objektívne spôsobilé privodiť spotrebiteľovi ujmu, ak sa spotrebiteľ rozhodol v dôsledku nesprávnej RPMN pre finančne náročnejší úver. Spotrebiteľ taktiež na základe neuvedených, resp. nesprávne uvedených informácií, nemal zabezpečený dostatok informácií pre porovnanie ponúk od rôznych veriteľov na rovnaký druh spotrebiteľského úveru, čím nie je v plnej miere zachované jeho právo na informácie a na ochranu ekonomických záujmov, vyjadrené ako účel zákona v § 2a zákona o ochrane spotrebiteľa. Zo zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že zákonodarca nevidí rozdiel medzi tým, ak spotrebiteľská zmluva neobsahuje RPMN a tým, ak síce spotrebiteľská zmluva obsahuje RPMN, ale v neprospech spotrebiteľa. Obidva tieto nedostatky spotrebiteľských zmlúv sa prejavujú v rovnakých následkoch a to takých, že takáto spotrebiteľská zmluva sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov v zmysle ust. § 11 zák. č. 129/2010 Z.z.. Je to tak kvôli tomu, že nesprávne uvedenie RPMN v spotrebiteľskej zmluve v neprospech spotrebiteľa má rovnaký dôsledok ako neuvedenie RPMN, teda spotrebiteľ nie je oboznámený pri uzatváraní zmluvy so všetkými nákladmi úveru, nie je schopný porovnať ponuky jednotlivých úverov a posúdiť rozsah svojho záväzku. Z teleologického výkladu potom vyplýva, že aj zmluvy o spotrebiteľských úveroch, ktoré boli uzatvorené za účinnosti zákona č. 258/2001 Z.z., ktoré síce obsahujú RPMN, ale v nesprávnej výške v neprospech spotrebiteľa sa považujú za uzatvorené bez poplatkov a bez úrokov. Bolo by totiž popretím zmyslu použitia RPMN v spotrebiteľských úveroch, ak by sa povinnosť dodávateľa poskytnúť pri uzatvorení zmluvy spotrebiteľovi celkovú výšku nákladov úveru považovala za formálne splnenú už len tým, ak by dodávateľ v rozpore so skutočnosťou uviedol, že výška RPMN je 15 %, hoci skutočne by bola až 150 %. Okrem toho vyššie uvedené konanie žalobcu, nie je možné hodnotiť inak, ako hrubo nečestné, odporujúce pravidlám dobrých mravov a obchádzajúce zákon o ochrane

spotrebiteľa, vo svojom dôsledku popierajúce právo spotrebiteľa na pravdivé informácie v tak

závažnej otázke ako je cena úveru. Poskytovateľ úveru ako skúsený dodávateľ konal so zjavne zlým úmyslom poškodiť spotrebiteľa, neuvádzal mu skutočnú RPMN ale výrazne nižšiu ako bola v skutočnosti, konal v rozpore s dobrými mravmi a obchádzal zákon o ochrane spotrebiteľov najmä právo spotrebiteľov na informácie. Z tohto dôvodu mu nie je možné priznať právo na úroky a poplatky z úverovej zmluvy.

Žalobca v podaní doručenom súdu dňa 20.6.2014 namietal vstup občianskeho združenia - Z. H. H. J. do konania. Vstup vedľajšieho účastníka považuje za zneužívanie ustanovenia § 93 ods. 2 až 4 Občianskeho súdneho poriadku motivovaný snahou o dosiahnutie prospechu titulom uplatnenia náhrady trov konania. V prípade právnickej osoby, ktorej predmet činnosti je ochrana práv spotrebiteľov, je na mieste dôvodný predpoklad, že na realizáciu uvedenej činnosti bude dostatočne odborne a personálne vybavená (v opačnom prípade je minimálne sporné, ako svoju činnosť v záujme ochrany práv spotrebiteľov reálne vykonáva). Namiesto toho sa dané združenie dalo zastúpiť advokátom, čo domnienku o účelovosti účasti (nielen) v tomto konaní popri paušálnych tvrdeniach o ochrane práv spotrebiteľa (už zastúpeného advokátom) opodstatňuje. Občianske združenie svojimi tvrdeniami v oznámení o vstupe do konania preukázalo neznalosť prejednávanej veci, keďže okrem označenia účastníkov konania a výšku žalovanej sumy nedisponuje žiadnymi znalosťami o prejednávanej veci. Jeho činnosť spočíva v len formulárových oznámeniach o vstupe vedľajšieho účastníka do konania, na základe čoho tvrdíme, že účelom tohto vstupu je ochrana práv spotrebiteľa len zdanlivo, a skôr

je zameraná činnosť na uplatňovanie si náhrady trov konania. V zmysle ustanovenia § 25 zákona č. 250/2007 Z.z. je účelom zriadenia právnickej osoby - združenia spotrebiteľov okrem iného podávanie návrhov na začatie konania na správnom orgáne alebo na súde vo veci ochrany práv spotrebiteľov, účasť v konaní v procesnom postavení účastníka konania a tiež zastupovanie spotrebiteľa v konaniach pred štátnymi orgánmi o uplatňovaní jeho práv vrátane náhrady ujmy spôsobenej porušením práv spotrebiteľa na základe plnomocenstva. Z týchto oprávnení združenia potom vyplýva aj požiadavka, aby združenie bolo spôsobilé poskytovať aktívnu pomoc spotrebiteľovi, a to vrátane kvalifikovanej pomoci bez toho, aby muselo byť zastúpené advokátom. Kvalifikovanosť združenia oprávneného na zastupovanie účastníka konania (spotrebiteľa) pritom vyplýva nielen z uvedených požiadaviek podmieňujúcich zápis združenia do zoznamu oprávnených osôb na vykonávanie činnosti, ale aj z ďalších právnych úprav (napr. oprávnenie vyplývajúce z § 10 zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku, § 10 zákona č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa). Aj z tohto dôvodu je zrejmé, že právne zastúpenie vedľajšieho účastníka odporuje účelu zákona. Paušálne formulované oznámenia občianskeho združenia opodstatnene vyvoláva dojem účelovosti postupu, a vôbec nenasvedčuje ochrane práv spotrebiteľov porušených nedodržaním všeobecne záväzných právnych predpisov.

Podľa § 93 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Podľa § 93 ods.2 Občianskeho súdneho poriadku ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods.3 Občianskeho súdneho poriadku do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh. Ak ako vedľajší účastník vstupuje do konania z vlastného podnetu právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podľa osobitného predpisu, súčasťou oznámenia o vstupe musí byť aj súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní, inak súd na oznámenie o vstupe neprihliada.

Podľa § 93 ods.4 Občianskeho súdneho poriadku v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Podľa § 93 ods.5 Občianskeho súdneho poriadku Vedľajší účastník môže podať odpor proti platobnému rozkazu, len ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom.

Podľa § 93 ods.6 Občianskeho súdneho poriadku Vedľajší účastník môže podať odvolanie alebo dovolanie, ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom. V ostatných prípadoch môže vedľajší účastník podať odvolanie alebo dovolanie len so súhlasom účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní.

Zmyslom vedľajšieho účastníctva je „pomoc v spore“ niektorému z účastníkov konania. Do konania vstupuje tretia osoba ako vedľajší účastník z vlastnej iniciatívy (vedľajším účastníkom sa stáva už tým, že súdu dôjde jeho oznámenie o vstupe do konania) alebo na výzvu niektorého z účastníkov konania urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva rozhoduje súd len v prípade, ak účastník konania namietne neprípustnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania. To, že niekto chce v konaní pred súdom podporovať (hlavného) účastníka konania v procesnom postavení vedľajšieho účastníka, automaticky neznamená, že ním poskytovaná procesná pomoc je hlavnému účastníkovi vítaná, že mu vyhovuje a že s ňou musí za každých okolností súhlasiť. Účel procesnej pomoci v sporovom konaní, ktorú má vedľajší účastník poskytovať (hlavnému) účastníkovi konania,

môže byť naplnený, len ak účastník, na strane ktorého chce vedľajší účastník vystupovať, s vedľajším účastníctvom súhlasí. Účastník konania má preto právo svojim nesúhlasom zabrániť tomu, aby pred súdom na jeho strane v pozícii vedľajšieho účastníka konal ten, koho účasť v konaní si neželá. Povahe a účelu občianskeho súdneho sporového konania by sa jednoznačne priechil vstup vedľajšieho účastníka do konania na strane účastníka konania, ktorý by bol tomuto účastníkovi nanútený. V zmysle vyššie uvedeného zodpovedá zákonu procesný postup súdu, v rámci ktorého oznámi účastníkom konania, že určitý subjekt vstúpil do konania ako vedľajší účastník a vyzve ich, aby sa k tomuto vstupu vyjadrili. Súdom vyzvaní účastníci môžu vyjadriť svoje nesúhlasné stanovisko so vstupom vedľajšieho účastníka do konania (uznesenie NS SR z 5.2.2013 sp.zn. 3Cdo 188/2012).

S účinnosťou od 1.1.2015 bolo zákonom č. 353/2014 Z.z. novelizované ustanovenie § 93 O.s.p.. Podľa tejto novely ak ako vedľajší účastník vstupuje do konania z vlastného podnetu právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podľa osobitného predpisu, súčasťou oznámenia o vstupe musí byť od 1. januára 2015 aj súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní, inak súd na oznámenie o vstupe neprihliada. Uvedený zákon však v prechodných ustanoveniach nerieši situáciu, ak k oznámeniu vyššie uvedenej právnickej osoby o svojom vstupe do konania došlo pred 1.1.2015 a nebol predložený súhlas hlavného účastníka. Súd má za to, že v takom prípade, ak účastník, na podporu ktorého vstúpilo do konania združenie na ochranu spotrebiteľa, nevyjadrí výslovný nesúhlas s jeho účasťou v predmetnom konaní (tak ako tomu je v tomto prípade), nadobudne toto združenie postavenie vedľajšieho účastníka v konaní. Ustanovenie § 93 ods. 4 O.s.p. výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, z toho možno vyvodiť len jeden záver a to, že vedľajší účastník má (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom. Z tohto dôvodu je námietka žalobcu o neprípustnosti právneho zastúpenia spotrebiteľského združenia nedôvodná. Okrem toho vedľajší účastník nepodal na súd paušálne vyjadrenie k predmetu tohto konania, ale vyjadrenie k veci po oboznámení sa s okolnosťami tohto prípadu.

Žalobca v podaní doručenom súdu 20.6.2014 sa vyjadril k vznesenej námietke premlčania. Uviedol, že zmluva o úvere (teda aj zmluva o revolvingovom úvere) je tzv. absolútnym obchodom (§ 261 ods. 6 pfsm. d) Obchodného zákonníka) čo okrem iného znamená že úprava Obchodného zákonníka sa použije vždy, ibaže je niektorá otázka v ňom neupravená alebo osobitný predpis obsahuje samostatnú úpravu na ochranu spotrebiteľa výhodnejšie. Obchodný zákonník upravuje premlčanie, a to komplexne. Súčasne úprava premlčania v Občianskom zákonníku nie je právnou úpravou určenou na ochranu spotrebiteľa. To, že na obchodnoprávne vzťahy ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa aplikujú ustanovenia aj Obchodného zákonníka výslovne vyplýva z ust. § 266 ods. 5 Obchodného zákonníka „Pri pochybnostiach o obsahu právnych vzťahov medzi dodávateľom a spotrebiteľom, ktoré sa spravujú týmto zákonom, sa použije výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.“ Zároveň je v Obchodnom zákonníku presne stanovené, ktoré z jeho ustanovení sa na takýto vzťah s účasťou spotrebiteľa nemôžu použiť (viď § 340a ods. 4, § 340b ods. 5. § 369c) resp. sa upravujú obmedzenia pre jeho použitie (viď v § 369 ods. 3). Úprava premlčania tam nepatrí. Vychádzajúc z textu Obchodného zákonníka a zvolenej legislatívno - technickej úpravy je nesporné, že obchodnoprávna úprava premlčania a jej použitie vo vzťahu dodávateľ - spotrebiteľ nie je vylúčená. Naopak je prípustná. A keďže z toho protistrana nevychádza, námietku premlčania uplatňuje nezákonne a podľa neprípustnej právnej normy. Uvedený záver vyplýva aj z výkladu spotrebiteľského práva a podstaty právnej úpravy ochrany spotrebiteľa. Právna úprava premlčania v Občianskom zákonníku nie je úpravou, ktorú je možné považovať za ustanovenia „na ochranu spotrebiteľa“. Podstatou ustanovení na „ochranu spotrebiteľa“ je zabezpečiť spotrebiteľovi rovnaké právne postavenie, aké by mal rovnocenný partner k dodávateľovi. Jej cieľom je teda vytvoriť medzi zmluvnými stranami také postavenie, aké by mali dvaja rovnocenní zmluvní partneri. Právna úprava premlčania teda voči obidvom stranám musí pôsobiť rovnako. Pre aplikáciu Obchodného zákonníka alebo Občianskeho zákonníka nemôže byť rozhodujúce, či osobou zaviazanou plniť nárok je spotrebiteľ alebo dodávateľ. Ak by sa dĺžka premlčacej doby mala riadiť tým, kto je dlžníkom, potom by sa medzi zmluvnými stranami žiadna rovnováha nevytvorila. Naopak, voči jednej strane by premlčacia doba bola dlhšou a voči jednej kratšou v závislosti od jej konkrétneho postavenia v určitej situácii. A to by bolo v rozpore s tým, k čomu vlastne ochrana spotrebiteľa smeruje (vytvoriť rovnováhu medzi stranami, nie však prevahu spotrebiteľa). Prípadná úvaha o tom, že občianskoprávna úprava premlčania je pre spotrebiteľa

výhodnejšia, vychádza len zo zdanlivého a predčasného záveru a platí iba pre prípad, ak spotrebiteľ vystupuje v postavení dlžníka. Ak je spotrebiteľ v postavení veriteľského subjektu, potom by pre neho táto úprava žiadnu výhodu nepriniesla, ale naopak. Bola by nevýhodnejšia. A nie je možné posudzovať premlčanie kombinovaným spôsobom, teda vyberať si režim občianskeho alebo obchodného práva podľa toho, čo je v určitej situácii výhodnejšie. Obe úpravy sú komplexné a samostatné; nie vzájomne sa dopĺňajúce. Zdanlivá „výhoda“ použitia občianskoprávnej úpravy premlčania oproti obchodnoprávnej sa prejavuje naplno ako nevýhoda vtedy, ak dôjde napríklad k uznaniu dlhu dlžníkom (záväzku). Teda, ak je spotrebiteľ dlžníkom zo zmluvného vzťahu. Podľa predpisov občianskeho práva je v takom prípade premlčacia doba 10 rokov; podľa predpisov obchodno-právnych je jej dĺžka 4 roky (a dokonca desaťročné obmedzenie jej dĺžky sa počíta od prvého dňa, kedy začalo premlčanie 1x plynúť). To znamená, že v prípade uznania záväzku 4-ročná lehota ani nemusí byť celá vyčerpaná (viď § 408 Obchodného zákonníka, kedy podľa ods. 1 Bez ohľadu na iné ustanovenia tohto zákona sa skončí premlčacia doba najneskôr po uplynutí 10 rokov odo dňa, keď začala po prvý raz plynúť. Námietku premlčania však nemožno uplatniť v súdnom alebo rozhodcovskom konaní, ktoré sa začalo pred uplynutím tejto lehoty, uplynutí 10 rokov odo dňa, keď začala po prvý raz plynúť. Námietku premlčania však nemožno uplatniť v súdnom alebo rozhodcovskom konaní, ktoré sa začalo pred uplynutím tejto lehoty.). Ak dlžník - spotrebiteľ uzná občianskoprávny záväzok, premlčacia doba je 10 rokov od uznania alebo od doby, kedy mal plniť uznaný dlh. Ak ten istý dlžník - spotrebiteľ uzná obchodnoprávny záväzok, premlčacia doba je maximálne 4 roky (ale môže byť dokonca aj menej, ak by uvedené štyri roky presahovali celkovú desaťročnú lehotu plynúcu od dňa, kedy prvýkrát daná lehota začala plynúť). Vyššie uvedené podporuje aj právnym zdôvodnením v rozsudku Najvyššieho súdu Českej republiky, sp.zn. 32 Cdo 3337/2010 a publikovaný v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk pod číslom 135/2012. Podľa článku 3 smernice Rady 93/13/EHS sa za ustanovenie smerujúce k ochrane spotrebiteľa majú považovať také, ktoré chránia slabšiu stranu proti silnejšej t.j. upravuje vzťah dvoch subjektov vo výraznom nerovnovážnom postavení. Teda danú nerovnováhu odstraňujú. Z vyššie uvedeného vyplýva, že občianskoprávna úprava premlčania takou rozhodne nie je. Aj z ustanovenia § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka (resp. § 266 ods. 5 Obchodného zákonníka) vyplýva, že v prospech spotrebiteľa sa v prípade pochybností má vykladať len obsah zmluvy, nie právna úprava (arg. a contrario). Vyplýva to aj z toho, že výklad zákona musí, vzhľadom na požiadavku predvídateľnosť jeho výkladu a aplikácie ako znaku právneho štátu, byť rovnaký. Preto sa v uvedených zákonných ustanoveniach výslovne hovorí o tom, že pri pochybnostiach o obsahu zmluvy sa použije výklad v prospech spotrebiteľa. O právnej úprave to nemôže platiť aj preto, že má byť a je jednoznačná pre všetky subjekty, ktorým je určená.

Tunajší súd uznesením zo dňa 20.1.2015, č.k. 6C/86/2014-64, ustanovil žalovanému opatrovníka v zmysle § 29 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

Súd prejednal vec v zmysle § 115a ods. 2 O.s.p. bez nariadenia pojednávania, nakoľko ide o drobný spor, a oboznámením sa so Zmluvou o revolvingovom úvere uzavretou dňa 30.6.2010 (ďalej len „zmluva“), Zmluvnými dojednaniami Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, Oznámením o zosplatnení zo dňa 6.6.2013, Kartou klienta zo dňa 17.10.2013 a zistil tento skutkový stav veci:

Dňa 30.6.2010 žalobca uzavrel so žalovaným Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému čiastku úveru (úverový limit) 360,-€, ktorú sa žalovaný zaviazal splatiť v 42. splátkach po 19,29 € splatných vždy 20. dňa v mesiaci. Celková čiastka, ktorú mal dlžník zaplatiť činí 810,18 €, RPMN za úver predstavovala 65,52 %, ročná úroková sadzba činila 70,02 % a priemerná RPMN za úver 51,49 %. Poskytnutá čiastka revolvingu mala predstavovať 189,81 € a celková čiastka, ktorú mal dlžník zaplatiť pri revolvingu mala byť 462,96 €. Predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu bola 60,50 % a ročná úroková sadzba revolvingu 76,21 %. Podľa článku 8.1. Zmluvy predmetom dohody o poskytnutí služby je záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru resp. revolvingu poskytnuté na základe Žiadosti/Zmluvy uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splátok úveru vo výške 51,74 € a za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 26,88 €. Podľa článku 8.4. Zmluvy odplata za poskytnutie odkladu splátok úveru je splatná dňom uzavretia dohody a účastníci sa dohodli na jej započítaní s

pohľadávkou dlžníka na poskytnutie schválenej výšky úveru. Podľa karty klienta vyplýva, že žalovanému bola reálne vyplatená suma vo výške 308,26 € po odpočítaní poplatku za možnosť odkladu splátok úveru (51,74 €). Žalobca listom zo dňa 6.6.2013 žalovanému oznámil, že k uvedenému dňu je v omeškaní s úhradou splátok č. 32, 33, 34 spolu vo výške 57,87 €. Zároveň mu bolo oznámené, že je v omeškaní 74 dní na najstaršej splátke a v prípade, ak sa dostane do omeškania s úhradou s ktoroukoľvek z uvedených splátok o viac ako tri mesiace a uplynie 15 dní od doručenia tohto oznámenia, stanú sa splatnými všetky záväzky zo zmluvy, ktoré sa majú stať splatnými až v budúcnosti. Oznámenie o zosplatnení bolo žalovanému doručované na adresu jeho bydliska, pričom žalovaný si zásielku osobne prevzal dňa 12.6.2013. Z karty klienta zo dňa 17.10.2013 vyplýva, že žalovaný do dňa podania návrhu na súd zaplatil žalobcovi sumu v celkovej vo výške 680,99 € pričom zostáva zaplatiť 129,19 €.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ustanovenia § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa ustanovenia § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa ustanovenia § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa ustanovenia § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ustanovenia § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa ustanovenia § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno,

priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení

spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť

čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l) <javascript:%20fZzSRInternal('34604',%20'18539655',%20'18539655',%20'5437402',%20'5437412',%20'0')>, s) <javascript:%20fZzSRInternal('34604',%20'18539655',%20'18539655',%20'5437419',%20'5437419',%20'0')>, z) <javascript:%20fZzSRInternal('34604',%20'18539655',%20'18539655',%20'5437426',%20'5437426',%20'0')> a aa) <javascript:%20fZzSRInternal('34604',%20'18539655',%20'18539655',%20'5437401',%20'5970171',%20'0')>.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priech dobrým mravom.

Podľa ustanovenia § 41 Občianskeho zákonníka, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu, alebo z okolností za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

V danej veci má súd dostatočne za preukázané, že žalovaný v pozícii spotrebiteľa dňa 30.6.2010 uzatvoril so žalobcom ako veriteľom zmluvu o úvere. Žalovanému ako fyzickej osobe bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Žalobca ako právnická osoba poskytol žalovanému spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, čo vyplýva z výpisu z obchodného registra. Na základe uvedenej zmluvy o úvere poskytol žalobca žalovanému spotrebiteľský úver, ktorý sa žalovaný zaviazal žalobcovi splatiť v 42. mesačných splátkach vo výške 19,29 €. Zmluvná odmena mala činiť 450,18 €, ročná úroková sadzba vo výške 70,02 % a RPMN vo výške 65,52 %.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Fyzické a právnické osoby, štátne orgány a orgány miestnej samosprávy dbajú na to, aby nedochádzalo k ohrozovaniu a porušovaniu práv z občianskoprávných vzťahov a aby sa prípadné rozpory medzi účastníkmi odstránili predovšetkým ich dohodou.

Pojem dobré mravy občiansky zákonník nedefinuje, preto že podliehajú spoločenskému vývoju. Vo všeobecnosti však možno hovoriť o pravidlách morálneho charakteru všeobecne platných v spoločnosti, v ktorej sa uplatňuje a presadzuje vzájomná slušnosť, ohľaduplnosť a vzájomné rešpektovanie. Je to v podstate súhrn určitých etických a kultúrnych pravidiel v spoločnosti všeobecne uznávaných. Dobré mravy sú pravidlá správania sa, ktoré spoločnosť v prevažnej miere uznáva a tvoria základ fundamentálneho hodnotového poriadku. Výrazné popieranie dobrých mravov spochybňuje celý právny poriadok a samotnú istotu občana (spotrebiteľa), zakladajú riziko konkludentného vžitia subjektmi právnych vzťahov.

Podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Cdo 26/2011 zo dňa 26.04.2012: „Pri dojednávaní úrokov pri peňažnej pôžičke koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu o pôžičke v situácii pre neho nepriaznivej. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke „uspokojí“ bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni „zhodnotiť“ obvyklým spôsobom. Nie je možné neprihliadnuť na skutočnosť, že dlžník uzatvára zmluvu o peňažnej pôžičke a dohodu o úrokoch z tejto pôžičky často práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov dojednaná podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek.“

V zmysle vyššie uvedeného má tunajší súd za to, že úrok vo výške 70,02 % ročne dojednaný v zmluve o úvere je v rozpore s dobrými mravmi aj vzhľadom na skutočnosť, že v čase poskytnutia spotrebiteľského úveru (jún 2010) bola priemerná výška úrokovej sadzby pri nových spotrebiteľských úveroch poskytovaných bankami domácnostiam s dobou konečnej splatnosti od 1 do 5 rokov vo výške 14,85 % ročne (zdroj: Národná banka Slovenska <<http://www.nbs.sk/sk/statisticke-udaje/menova-a-bankova-statistika/urokova-statistika/bankova-urokova-statistika-uvery>>). Ročná úroková sadzba uvedená v zmluve o úvere tak predstavuje viac ako 4 - násobok priemerných úrokov vyberaných bankami pri obdobných spotrebiteľských úveroch. Takáto dohodnutá výška úroku podstatne prevyšuje priemerné úroky, uplatňované v rovnakom čase bankami. Súd preto považoval dohodnutú výšku úroku v rozpore s § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka ako aj s dobrými mravmi. Z uvedeného dôvodu je zmluva v časti dohodnutého úroku neplatná. Z neplatnej zmluvnej podmienky nevzniklo žalobcovi právo na plnenie a odporcovi povinnosť plniť.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 360,-€, ale skutočne mu bola vyplatená čiastka 308,26 €, nakoľko rozdiel žalobca započítal na úhradu odplaty za možnosť odkladu splátok dojednanú v článku 8.1 Zmluvy. Súd k uvedenej odplate neprihliadol, nakoľko mal za to, že uvedené dojednanie je neplatné pre jeho rozpor s dobrými mravmi (§ 3 Občianskeho zákonníka) a preto vychádzal z výšky skutočne poskytnutého úveru t.j. zo sumy 308,26 €. Žalovaný jednotlivými splátkami uhradil na predmetný úver spolu sumu vo výške 680,99 €. Žalovaný teda uhradil viac peňažných prostriedkov ako mu bolo poskytnutých a preto súd žalobu zamietol.

Ak by aj výška zmluvného úroku nebola v rozpore s dobrými mravmi úver by bolo nutné považovať za úver bezúročný a bez poplatkov aj z toho dôvodu, že absentuje údaj o výške splátok istiny, úrokov a

iných poplatkov podľa § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z., t.j. v zmluve je uvedená len celková výška splátky bez jej podrobného členenia.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody, v zmysle ktorých bola žaloba zamietnutá, sa súd nezaoberal tvrdením žalobcu o dĺžke premlčacej doby.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p., tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania, nakoľko žalobca nebol v konaní úspešný a žalovanému v žiadne trovy nevznikli.

V právnej veci týkajúcej sa spotrebiteľského sporu má oprávnenie vystupovať ako vedľajší účastník aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov, pričom nemusí preukazovať „právny záujem na jeho výsledku“, pretože možnosť aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane spotrebiteľa mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava uvedená v ustanovení § 93 ods. 2 O.s.p.. Keďže ustanovenie § 93 ods. 4 O.s.p. výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, z toho možno vyvodiť len jeden záver a to, že vedľajší účastník má (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a samozrejme má i právo na náhradu trov konania, kam podľa ustanovenia § 137 ods. 1 O.s.p. bez akýchkoľvek pochybností patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Samozrejme, vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval.

Vzhľadom k tomu, že žalovaný mal v predmetnej veci úspech v plnom rozsahu, patrí vedľajšiemu účastníkovi, ktorý vystupoval na jeho strane právo na náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia. O týchto trovách súd rozhodol podľa § 10 ods. 1 a 2, § 13a, § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka patrí odmena vypočítaná z hodnoty žalovanej sumy (129,19 €) za 2 úkony právnej služby po 16,60 €, t.j. za prevzatie a prípravu zastúpenia, vyjadrenie k žalobnému návrhu. Právny zástupca má nárok aj na režijný paušál vo výške 16,08 € (2 x 8,04 €). Celková výška trov právneho zastúpenia tak činí 49,28 €.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia rozsudku na súde, ktorý rozsudok vydal.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napadá, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods.1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napadá a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.)

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z.